

opusdei.org

Zvučni zapis Prelata: Putnika primiti

Novi zvučni zapis u mjesečnom nizu o tjelesnim i duhovnim djelima milosrđa.

5.05.2016.

Prijevod zvučnog zapisa Prelata dostupan je ispod.

Za poslušati 8-minutni zapis na španjolskom, kliknuti [ovdje](#).

Stranac bijah i primiste me. Oni koji su čuli Krista kako izgovara ove riječi znali su jako dobro koje opasnosti

prijete onima koji bi kretali na put: lopovi, divlje životinje, nepovoljni vremenski uvjeti i druge opasnosti. Marija i Josip također su iskusili bespomoćnost putnika kada je Krist došao na svijet. Jedna za drugima, vrata Betlehema bijahu za njih zatvorena. Samo će štala primiti našeg novorođenog Boga. Kasnije je Sveta Obitelj, progonjena od strane kralja Heroda, otišla u progonstvo u stranu zemlju, u žurbi ne noseći gotovo ništa sa sobom.

Sveti Otac je rekao „Isus nas u svojim propovijedima upoznaje s ovim djelima milosrđa kako bismo mogli znati živimo li ili ne kao njegovi učenici.“ Stoga je prikladno da zapitamo Boga u svojoj molitvi: Zašto nas Gospodine pozivaš da primamo putnike? Što nas želiš naučiti?

Putnika primiti znači iskazati doborodošlicu neznancu; to znači u našem sigurnom i stabilnom svijetu

napraviti mjesta za one koji su potrebni pomoći; znači ponuditi zaštitu onima koji su ugroženi, riskirajući vlastitu udobnost zbog njih, dijeliti naše blagostanje i davati dio mirnog života kojeg uživamo, te sve ovo činiti s vanjskom i unutarnjom radošću.

U proteklim mjesecima žalostilo nas je vidjeti svaki dan tisuće ljudi kako se očajnički bore i čak gube svoje živote pokušavajući steći dostojanstveniji život u stranoj im državi odnosno kontinentu. To nije ništa novo u svijetu, ali suvremene društvene nejednakosti i ratovi dosegli su takvu razinu da niti more niti ijedna druga prirodna preprjeka ne mogu sada zaustaviti ovaj tok migranata.

Stranac više nije neka daleka figura, već je sve više prisutan na ulicama naših gradova. Papa je rekao da, ako s ravnodušnošću gledamo na bolno

putovanje ovih obitelji, smo „izgubili osjećaj bratske odgovornosti.“

Društva koja su se stoljećima razvijala u toplini kršćanstva sada su suočena s ovim velikim izazovom. Stoga se usuđujem reći da ćemo naći snage za iskazati dobrodošlicu svima onima koji su bili prisiljeni emigrirati samo ako svi nastojimo živjeti svoju svakodnevnicu s Kristovom ljubavlju. To milosrđe (koje je u prošlosti toliko puta donijelo utjehu ovim ljudima u njihovim domovinama, preko misionara, vjernika, i toliko drugih ljudi dobre volje kojima trebamo biti vrlo zahvalni) potaknut će kreativnost mnogih ljudi.

Razne inicijative bit će potrebne za raspodijeliti blagostanje koje im je potrebno, poslove, domove, obrazovanje, itd. Jako dobro razumijemo da ovo nije samo ekonomski problem, već iznad svega

moralni, jer kada brat ili sestra zahtjeva pravdu, kršćanin treba također odgovoriti i s milosrđem.

U Evandjelju vidimo kako je naš Gospodin uživao gostoprimstvo mnogih svojih prijatelja dok je naučavao po Judeji i Galileji. I onima koji su otvorili vrata svojih domova, Isus je promijenio živote. Marta, Marija i Lazar bili su dionici Otkupiteljeva prijateljstva; Šimun farizej naučio je vrijednost oprosta; Zakej je za sobom ostavio svoj sebični život. U naše vrijeme, Krist nastavlja tražiti prijatelje koji će mu u migrantima i prognanicima iskazati dobrodošlicu.

Ti i ja možemo svakodnevno primati našeg Gospodina primanjem svete euharistije. Zapitajmo se: kakvo gostoprimstvo iskazujemo Otkupitelju? Pripremamo li svoje srce dobro, poput onih ljudi iz Evandjelja koji su svoje domove

pripremali prije Gospodinova dolaska? Koje male znakove pažnje iskazujemo našem božanskom gostu?

Govoreći sada o euharistiji ne skrećemo s teme milosrđa, budući da će samo srce koje svakodnevno nastoji sve više ljubiti Krista biti u mogućnosti primiti brata koji treba pomoć, posao, ili jednostavno posebnu pozornost.

Ako se brižno pričešćujemo Gospodin će nas učiniti velikodušnijima, osjetljivijima na patnje drugih, dostupnijima za ponuditi naša materijalna dobra i vrijeme onima kojima nedostaje odgovarajuća briga.

Sveti Josemaría je također proživio iskustvo bijega i traženja utočišta. Zbog vjerskih progona u španjolskoj 1936. g., morao se dugo vremena skrivati na različitim lokacijama u Madridu, na tavanima i u malim sobicama, te drugim čudnim mjestima. I ako je mislio da ga ljudi

koji su ga primili ne će odati, otkrio bi svoj status svećenika. Bez straha da svoj život izloži opasnosti, nudio bi im mogućnost sakramenata poput ispovijedi ili euharistije, istinske utjehe u onim teškim mjesecima. Tako je, usred mržnje i straha od rata, Krist još jednom našao put do srca onih ljudi.

Prije završetka ovog dijaloga s vama, zamolimo našu Gospu i svetog Josipa, strance u Betlehemu i migrante u Egiptu, da nas nauče otvoriti vrata našega života Kristu, koji od nas traži da budemo velikodušni prema onima koje treba primiti.